

68ste SCHELDEPRIJS

29 juli

'Sterke Ludo' uit het naburige Brecht, net daarvoor achtste geëindigd in de Tour, is in een heel sterke dag en beheerst de finale. Hij rukt zich los uit een select kopgroepje en enkel René Martens kan hem volgen. In de spurt is de Limburger echter geen partij voor Peeters, die zijn eerste Scheldeprijs wint.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Loenhout, Meer, Merksplas, Tielen, Geel, Herselt, Heist-op-den-Berg, Berlaar, Herentals, Pulderbos, Schoten (196 km) en 3,5 plaatselijke ronden in achtvorm, totaal 250 km.

WOENSDAG 30 JULI 1980

GROTE SCHELDEPRIJS TE SCHOTEN

René Martens doet slavenwerk maar wordt in de spurt geklopt door Ludo Peeters

Schoten. — Voor wie er soms nog moest aan twifelen: Ludo Peeters is momenteel de beste renner die er in ons landerij rondloopt. De laatste twielfelaar meet bij gasten in de Grote Scheldeprijs wel overtuigd hebben, al was niet iedereen even enthousiast over zijn zige. En dan spreken we vooral over de koninklijke in de persoon van René Martens die met Ludo naar de meet was gegaan. Ludo deed nog maar weinig anders koertjes in de laatste ronden en liet het grote werk over aan Martens, die aan de streep dan ook geklopt werd door Peeters.

Deze 68e Scheldeprijs heeft overigens een hooger eigenaardige finale gekregen, nadat onsterfde Claude Créquillon er voor zorgde dat er ook in de ontvangende nog wat te zien was geweest. De Waal maakte er reeds vanonder na veertig kilometer in het gezelschap van Leo Van Thienen, al moest die later zijn pezel alleen laten gaan. Eddy Verstraeten, Miel Gijssmans, Rudy Cottens, Jan Bogert, Eddy Vanhaeren, René Martens en Miel Delhaes kwamen vervolgde. Claude Créquillon hielden, maar hieldbaar zat er ook voor de meesten onder hen niet meer in dan dat zij zich eens in eigen streek hadden gekost. En na 140 kilometer kon men met een propere lei beginnen.

Tien kilometer verder werd de meet brutaal verstoord door Roger De Vlaeminck die daar met zoveel overtuiging op de solo's ging alsof hij de kerktoeren van Schoten in de verte ontwaarde.

Vijftien kilometer verder zou zijn voerspanning zelf '45 bekransgen, maar dat kwam eerst even weg als het er gekomen was. Op dat ogenblik begon Ludo Peeters aan zijn festival. Goed zeventig kilometer van het einde was hij aan de haal, in het bezel naar de achtergrond zou verdwenen worden, ging dat nu niet op, want uit de achtergrond waren inmiddels René Martens en de Nederlander Theo De Rooy komen oplagen.

EEN STRIJD TUSSEN TWEË DUO'S

In de eerste van de drie plaatselijke omlopen, telkens 18 kilometer, kwamen zij eerst bij Eddy Schepers, terwijl nog in dezelfde ronde dit trio mee aan de leiding kwam. De vijf waren hieldbaar niet voorbereid om samen naar de meet te gaan, want een ronde verder schudde Ludo Peeters nog maar eens aan de boom. De eerste die daar als een rijpe appel afviel was de Nederlander Van Houtelingen. De enige die er gepast kon reageren was de sterkste Limburger René Martens.

En van dat moment af kregen we een hooger eigenaardig duel te bewonderen dat kilometers lang aansloopte. Aan de leiding bleef René Martens met in zijn wiel Ludo Peeters. Amper honderd meter achterop volgden de Nederlander De Rooy, met in zijn wiel Eddy Schepers, die zich alles behalve frustroonde. Heftstekerde dus een renner van de ploeg Fred De Bruyne met in zijn wiel een van de ploeg Godefrout, gevolgd door een renner van de ploeg Godefrout, met in zijn wiel iemand van Fed. Debrayne. Daar achter had zich, onder aanvoering van Jos Jacobs, nog een tienkoppig achtervolgend groepje gevormd, dat echter niet vermocht de eerste twee duo's nog te beïnvloeden. Voordat draaide het gevecht langzaam in het voordeel van de eerste twee uit. Of moeten we zeggen van René Martens die De Rooy kon terugslaan? Nadat de kloof lang niet ongewoonlijk bleef, hap aan het einde van de tweede plaatselijke omloop het duo Peeters-Martens-schonele in de omloop weg van de twee achtervolgers, die uiteindelijk nog met hun wiel schiel werden geklopt. Dat er aan de meet niet voor iedereen gerechtvaardigd geschiedde, daarover hieldde we het hoger reeds.

De aankomsten

1. Ludo Peeters	de 250 km in 5u.56
2. René Martens	op 3"
3. Jan Raas	op 1'15"
4. Theo De Rooy; 5. Eddy Schepers op 1'20; 6. Roger De Vlaeminck op 1'30; 7. Jos Jacobs; 8. Willem Tackaert; 9. Gerrie Verlinden; 10. Ferdi Van Den Haute op 1'45; 11. Charles Jochems; 12. Willy Teirlinck; 13. Jan Baegert; 14. Eddy Van Haerens; 15. Rudy Pevenage op 2'35; 16. Patrick Lerno; 17. Dirk Gilbert; 18. Willy Vigouroux; 19. Willem Peeters; 20. Hendrik Caethoven; 21. Werner De Vos; 22. Jacques Verbrugge; 23. Eric Van De Wiele; 24. Eric Thoenen; 25. Jan-Philippe Vandenberghe; 26. Roman Ongena; 27. Rommy Naets; 28. Johnny De Nul; 29. Emile Gijssmans; 30. Jan Verfaalle; 31. Rudy Cottens; 32. Patrick De Vos; 33. Patrick Pevenage; 34. Dauid Willems; 35. Herman Beysens; 36. Alfons De Wolf.	

Een klassiek beeld uit de finale, René Martens geeft het beste van zichzelf. Van die inspanningen profiteerde Ludo Peeters het meest, want hij won uiteindelijk in de spurt.

UITSLAG

146 deelnemers

1. Ludo Peeters, 250 km in 5u56m (42,134 km/u); 2. René MarMartens op 3"; 3. Jan Raas (Ned) op 1'15"; 4. Theo de Rooij (Ned); 5. Eddy Schepers op 1'20"; 6. Roger De Vlaeminck op 1'30"; 7. Jos Jacobs; 8. William Tackaert; 9. Gery Verlinden; 10. Ferdi Van den Haute op 1'45"; 11. Charly Jochums; 12. Willy Teirlinck; 13. Jan Bogaert; 14. Eddy Vanhaerens; 15. Rudy Pevenage op 2'35"; 16. Patrick Lemo; 17. Dirk Gilbert; 18. Willy Vigouroux; 19. Willem Peeters; 20. Rik Caethoven; 21. Werner Devos; 22. Jacques Verbrugge (Ned); 23. Eric Van de Wiele; 24. Eric Thoelen; 25. Jean-Philippe Vandebande; 26. Ronan Onghena; 27. Ronny Naets; 28. Johnny De Nul; 29. Emiel Gijsemans; 30. Jan Verfaillie; 31. Rudy Cottenies; 32. Patrick Devos; 33. Patrick Pevenage; 34. Daniël Willems; 35. Herman Beysens; 36. Alfons De Wolf.

Ludo Peeters (°Hoogstraten 09.08.1953)

was een sterke renner, die het best als schaduwkopman rende. Hij behaalde drie ritzeges in de Tour, pakte er tot tweemaal de gele trui en eindigde achtste in 1980. Hij won, meestal als luitenant van Jan Raas, een hele reeks klassiekers (2x Parijs-Brussel, 2x Henninger Turm, 2x Scheldeprijs, Blois-Chaville, het Kampioenschap van Zürich, Kuurne-Brussel-Kuurne) maar de absolute top was niet voor hem. Zo miste hij op een haartje de zege in Parijs-Roubaix. Toch heeft Ludo een prachtige en lange profcarrière (1974-1990) neergezet.

René Vermeiren

69ste SCHELDEPRIJS

28 juli

Na een grote ronde van 194 km (langs Hoogstraten, Geel, Scherpenheuvel, Heist-op-den-Berg, Herentals) en een lange vlucht van o.m. Gerrie Knetemann moesten er nog drie lokale ronden afgelegd worden. Daarin zou de beslissing vallen. Vijfentwintig renners werkten zich voorop en op anderhalve km van de meet demarreerde Ad Wijnants. Niemand kon hem nog achterhalen.

PARCOURS

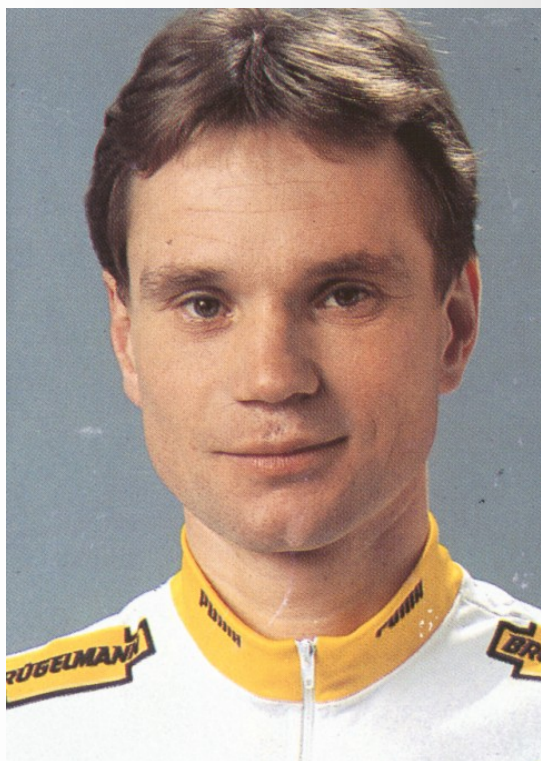
Schoten, Brecht, Loenhout, Hoogstraten, Beerse, Geel, Scherpenheuvel, Heist op-den-Berg, Herentals, Pulderbos, Zandhoven, Zoersel, Schilde, St. Job, 's-Gravenwezel, Schoten (194 km) en 3,5 lokale ronden in achtvorm, totaal 242 km.

UITSLAG

120 deelnemers

1. Ad Wijnands (Ned), 242 km in 5u38m (42,958 km/u); 2. Willy Teirlinck op 10"; 3. Jos Jacobs op 25"; 4. Adrie van der Poel (Ned); 5. Adrie van Houwelingen (Ned); 6. Leo Van Thielen; 7. Johan van der Velde (Ned); 8. Robert McIntosh (Nzl); 9. Gery Verlinden; 10. Frank Hoste; 11. Marc Van Geel op 50"; 12. René Martens; 13. Rudy Cottenies; 14. Herman Beysens; 15. Jan Bogaert;
16. Guido Van Swevelt; 17. Marcel Laurens; 18. Ludwig Wijnants; 19. Peter Kehl (Dui); 20. Jos Van de Poel; 21. Willem Peeters; 22. Jacques Hanegraaf (Ned); 23. Ronan De Meyer; 24. Ludo Frijns; 25. Ludo Schurgers; 26. Frans Van Vlierberghe; 27. Etienne Van der Helst; 28. Ludo Peeters; 29. René Van Gils; 30. Johnny De Nul; 31. Gary Wiggins (Gbr); 32. Jean-Philippe Vandenbrande; 33. Patrick Vermeulen; 34. Hennie Kuiper (Ned); 35. Werner Devos; 36. Marc Moens; 37. Guido Van Calster; 38. Luc Desmet; 39. Jan Wijnants; 40. Guy Janiszewski.

Ad Wijnands (°Maastricht 10.03.1959)

Veertien jaar was hij prof, van 1980 tot 1993. In 1981 won hij twee etappes in de Tour, de Scheldeprijs, de Ronde van België, Heverlee, Boxmeer, Simpelveld, Voerendaal en een etappe in de Ster van Bessèges. In '82 won hij de GP Dortmund, in '84 de GP Impanis, in '86 de Ronde van Limburg en de 1 Meiprijs in Hoboken, in '88 de GP Bessèges, in '90 de GP Benego, in '91 de Ster van Bessèges. Adje won in totaal 49 profkoersen op de weg.

In '81 en '82 won hij telkens de Zesdaagse van Maastricht (met René Pijnen als ploegmaat).

René Vermeiren

70ste SCHELDEPRIJS

27 juli

De Tour 1982 moest opschuiven voor het WK-voetbal en eindigde daardoor op 25 juli. Vanaf 's maandags barst de criteriumdans los. Op 27 juli, dag van de Scheldeprijs, staat het criterium van Ronse op het programma. De Scheldeprijs wil echter niet wijken. De Scheldeprijs is verbonden aan de plaatselijke kermis en daarmee basta. Gevolg is dat er afgezien wordt van de grote ronde en de Scheldeprijs verreden wordt op de plaatselijke omloop. Er komen 62 renners opdagen en die maken er nog best een geanimeerde koers van. Ludo Schurgers en Jan Nevens demarreren weg bij elf koplopers. In de sprint wint de Limburger.

PARCOURS

Elf plaatselijke ronden van 16 km, 176 km totaal.

UITSLAG

62 deelnemers

1. Ludo Schurgers, 175 km in 3u55m (43,666 km/u); 2. Jan Nevens; 3; Charly Jochums op 11"; 4. Patrick Hermans; 5. Kurt Dockx; 6. Ronny Naets; 7. Pierrot Cuypers; 8. Dirk Heirweg; 9. Willy Scheers; 10. Jos Van de Poel; 11. Gerrit Van Gestel; 12. Jan Bogaert op 1'; 13. Johan Wellens; 14. Willy Vigouroux; 15. Steve Jones (Gbr);

16. Johnny De Nul; 17. Etienne De Beule op 1'30"; 18. Leo Wellens; 19. Marc Moens; 20. Frits Pirard (Ned) op 1'40"; 21. Patrick Wijffels; 22. Gerard Blockx; 23. Marc Van den Brande; 24. Emiel Gijsemans; 25. Rudy Cottenies; 26. Patrick Lerno; 27. Jos Haex; 28. Ronan Onghena; 29. Rudi Bormans; 30. Jacques Hanegraaf (Ned).

Ludo Schurgers

(°Bree 15.10.1955)

Ludo was een verdienstelijk renner die prof was van 1978 tot 1988. Hij behaalde 16 profzeges. In 1983 werd hij ook nog tweede in de Scheldeprijs (achter Jan Bogaert). Als jeugdrenner won Ludo het Militair Kampioenschap (1975) en de Omloop Het Volk (1977).

René Vermeiren

71ste SCHELDEPRIJS

2 augustus

Er bieden zich 89 profs aan voor de 71ste Scheldeprijs. Marc Van Geel en Leo Wellens zijn de aanvallers van de grote ronde. Later wordt Wellens afgelost door Jean-Marie Wampers. Tevergeefs. Ook de late aanvallers Lieckens, Van der Helst, Godimus, Luc Colijn en neo-prof Herman Frison ondergaan de wet van het peloton. De massaspurt is onvermijdelijk en hierin is Waaslander Jan Bogaert de vlugste. Opmerkelijk: Ludo Schurgers, de winnaar van vorig jaar, eindigt tweede.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Loenhout, Hoogstraten, Rijkevorsel, Beerse, Kasterlee, Geel, Westerlo, Scherpenheuvel, Heist-op-den-Berg, Nijlen, Herentals, Zandshoven, Zoersel, Schilde, St. Job, Schoten en 3,5 plaatselijke ronden in achtvorm, totaal 242 km.

Jan Bogaert wordt gelukgewenst door Ronald De Witte, zijn sportbestuurder

UITSLAG

89 deelnemers

1. Jan Bogaert, 242 km in 5u46m (41,965 km/u); 2. Ludo Schurgers; 3. Frank Hoste; 4. Emiel Gijsemans; 5. Werner Devos; 6. Mario van Vlimmeren (Ned); 7. Marc Van den Brande; 8. Ronan De Meyer; 9. Eddy Vanhaerens; 10. Romain Costermans; 11. Willy Teirlinck; 12. Alain Desaevers; 13. Jean-Philippe Vandenbrande; 14. Mario Mariotti (Ita); 15. Noël Segers;

16. Herman Frison; 17. Rudy Cottenies; 18. Gelijk: Gerard Blockx, Patrick Cocquyt, Luc Colyn, Raoul Bruyndonckx, Guido Beyens, Francis De Ridder, Michel Dernies, Alain Deroo, Ludo Frijns, Eric Gijsemans, Jan Jonkers (Ned), Patrick Hermans, Emile Kersten (Ned), Jos Haex, Eric McKenzie (Nzl), Dominique Naessens, Daniël Rossel, Erik Staes, Ronny Penxten, Ronny Van Holen, Aad van den Hoek (Ned), Jaak van Hooijdonck (Ned), Patrick Vermeulen, Etienne Van der Helst, Benny Van Brabant, Patrick Versluys, Marcel Van der Slagmolen, Dirk Wayenberg, Jean-Marie Wampers, Daniël Willems, Stan Tourné; 49. Dirk Heirweg; 50. Walter Schoonjans; 51. Christian Wauters; 52. Jacques van Meer (Ned); 53. Marc Sergeant; 54. Marc Somers; 55. Hendrik Devos; 56. Benny Vanderauwera; 57. Claude Criquiellion; 58. Rudy Dhaenens; 59. Rudy Matthys; 60. Eric Vandeperre; 61. Yves Godimus; 62. Gerrit Van Gestel; 63. Frans Van Vlierberghe; 64. Eddy Schepers; 65. Gery Verlinden; 66. Jef Lieckens; 67. Paul Haghedooren; 68. Jos Gijsemans; 69. Luc Govaerts.

Jan Bogaert

(°Temse 03.12.1957 - +Bornem
23.01.2024)

Deze Waaslander was een alleskunner. Hij was razendsnel en –vooral op korte afstand – een meer dan behoorlijk tijdrijder. Hij verzamelde in zijn 22-jarige carrière 247 overwinningen, waarvan 115 als prof. In 1990 werd hij zelfs – met 17 eerste prijzen – gekroond tot internationaal zegekoning. Tussen zijn vele successen citeren wij de E3-Prijs Harelbeke, de Driedaagse van de Panne '81 en de Scheldeprijs '83.

René Vermeiren

72ste SCHELDEPRIJS

31 juli

Er komen 112 renners aan de start van de 72ste Scheldeprijs. Elf aanvallers (Dexters, Schlaphoff, Luyten, Van Oyen, Rossel, Cambier, Dhaenens, Walter Planckaert, Frison, Manders en Segers) zetten een vroege ontsnapping op. Enkel Henri Manders blijft in de finale voorop. Ludwig Wijnants brengt echter Ludo Peeters, Wekema, Aerts, Wampers en Van Vliet bij Manders. Dan is het de beurt aan sterke Ludo. Hij demarreert tot vier keer toe. De vierde keer, tegen de wind in langs het Albertkanaal, was het eindelijk prijs. Ludo wint zijn tweede Scheldeprijs!

PARCOURS

Schoten, St.Job, Brecht, Loenhout, Meer, Wortel, Merksplas, Beerse, Vosselaar, Lille, Kasterlee, Geel, Olen, Westerlo, Herselt, Hulshout, Heist op-den-Berg, Berlaar, Nijlen, Herenthout, Herentals, Grobbendonk, Zandhoven, Pulderbos, Halle, Schilde, St. Job, 's-Gravenwezel, Schoten en 3,5 lokale ronden, 242 km totaal.

UITSLAG

112 deelnemers

1. Ludo Peeters, 244 km in 5u58m (40,893 km/u); 2. Jean-Marie Wampers 0:33; 3. Ludwig Wijnants op 50"; 4. Teun van Vliet (Ned); 5. Bert Wekema (Ned); 6. Stefan Aerts; 7. Ronny Van Hoken op 2'; 8. Luc Govaerts; 9. Walter Planckaert op 2'15"; 10. William Tackaert; 11. Patrick Vermeulen; 12. Jan Raas (Ned); 13. Eddy Vanhaerens; 14. Marc Vercammen; 15. Gerrit Solleveld (Ned); 16. Eddy Van Hoof; 17. Herman Frison; 18. Rudy Dhaenens; 19. Pol Verschuere; 20. Ludo Schurgers; 21. Didi Foubert; 22. Guido Beyens; 23. Jan Bogaert; 24. Christian Wauters; 25. Jan Wijnants; 26. Jan Van Camp; 27. Jos Jacobs; 28. Daniël Rossel; 29. Gery Verlinden; 30. Gert-Jan Theunisse (Ned); 31. Rudy Dexters; 32. Stéphan Morjean; 33. Jacques Cambier; 34. Dominique Turcksin; 35. Eric Van Lancker; 36. Luc Colyn; 37. Willy Teirlinck; 38. Raoul Bruyndonckx.

Ludo Peeters

(°Hoogstraten 09.08.1953)

was een sterke renner, die het best als schaduwkopman rende. Hij behaalde drie ritzegees in de Tour, pakte er tot tweemaal de gele trui en eindigde achtste in 1980. Hij won, meestal als luitenant van Jan Raas, een hele reeks klassiekers (2xParijs-Brussel, 2xHenninger Turm, 2xScheldeprijs, Blois-Chaville, het Kampioenschap van Zürich, Kuurne-Brussel-Kuurne) maar de absolute top was niet voor hem. Zo miste hij op een haartje de zege in Parijs-Roubaix. Toch heeft Ludo een prachtige en lange profcarrière (1974-1990) neergezet.

René Vermeiren

73ste SCHELDEPRIJS

30 juli

Nadat de traditionele vroege vluchters ingehaald worden door een groep van veertig, ontsnappen Adrie van der Poel, William Tackaert, Gert Jakobs en Johan Lammerts. De verstandhouding is echter slecht en de vlucht wordt geneutraliseerd. In de laatste ronde ontsnapt van der Poel opnieuw. Ludwig Wijnants is de enige die kan volgen, maar in de sprint wint Adrie vlot.

PARCOURS

Schoten, St. Job, Brecht, Rijkevorsel, Merksplas, Beerse, Lille, Kasterlee, Geel, Olen, Westerlo, Herselt, Aarschot (Schoonhovendreef), Rillaar (Houwaertseberg), Holsbeek (Chartreuse), Rotselaar, Werchter, Tremelo, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Oelegem, Schilde, Wijnegem, 's-Gravenwezel, Schoten (183 km) en 3,5 lokale ronden, totaal 238 km.

Foto François Buysens

UITSLAG

116 deelnemers

1. Adrie van der Poel (Ned), 235 km in 6u2m20s (38,838 km/u); 2. Ludwig Wijnants⁽¹⁾ op 3"; 3. Marc Sergeant⁽¹⁾ op 35"; 4. Jef Lieckens⁽¹⁾ op 55"; 5. William Tackaert; 6. Werner Devos; 7. Eddy Planckaert; 8. Leo van Vliet (Ned); 9. Francis Vermaelen; 10. Etienne De Wilde; 11. Toine Poels (Ned); 12. Marc Van Geel; 13. Luc Colyn; 14. Herman Frison; 15. Adrie van Houwelingen (Ned); 16. Hans Daams (Ned); 17. Eddy Van Hoof; 18. Jan Van Camp; 19. Jan Wijnants; 20. Filip Cottenies; 21. Ludo Peeters; 22. Raoul Bruyndonckx; 23. Willem Wijnant; 24. Jan van Houwelingen (Ned); 25. Alois Wouters; 26. Eric Van Lancker; 27. Peter Van Impe; 28. Jan Nevens; 29. André Meeuwissen; 30. Roger Ilegems; 31. Franky Van Oyen; 32. Jos Jacobs; 33. René Martens; 34. Fritz van Bindsbergen (Ned); 35. Marc Somers; 36. Marc Vercammen; 37. Jan Bogaert; 38. Didi Foubert; 39. Danny Lippens; 40. Walter Planckaert.

⁽¹⁾ Na de diskwalificatie van Wijnants en Sergeant wordt, volgens het geldende reglement, Jef Lieckens tweede in de officiële uitslag en blijven de plaatsen drie en vier onbezet. Vanaf de vijfde plaats is de uitslag ongewijzigd.

Adrie van der Poel (°Bergen op Zoom 17.06.1959)

Adrie was prof van 1981 t/m 2000 (twintig jaar!). Hij won het Kampioenschap van Nederland '87, het Kampioenschap van Zürich '82, Parijs-Brussel '85, de Scheldeprijs '85, de Clasica San Sebastian '85, de Ronde van Vlaanderen '86, Créteil-Chaville '87, Luik-Bastenaken-Luik '88, de Amstel Gold Race '90. Hij reed ook tienmaal de Tour en won er 2 etappes. Ook als cyclocrosser bereikte hij de top. Nadat hij zesmaal tweede was, won hij in 1996 uiteindelijk het wereldkampioenschap.

René Vermeiren

74ste SCHELDEPRIJS

25 augustus

Drastische datumwijziging, de Scheldeprijs verhuist naar een dinsdag in augustus. Toch is het duidelijk dat deze datumwijziging niet direct dé oplossing is. Er komen 120 renners aan de start. Erwin Nijboer en Jelle Nijdam rijden zo maar eventjes 193 km lang aan de leiding. Na enkele tegenaanvallen loopt alles samen op 15 km van de eindmeet. In de massaspurt laat Jean-Paul van Poppel geen schijn van kans aan Wim Arras en Eric Vanderaerden.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Rijkevorsel, Merksplas, Beerse, Lille, Geel, Westerlo, Aarschot, Schoonhovendreef, Rillaar, Houwaertseberg, Holsbeek, Chartreuseberg, Rotselaar, Tremelo, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Grobbendonk, Zandhoven, Ranst, Schilde, Schoten en 3,5 lokale ronden in achtvorm, totaal 249 km.

Foto François Buysens

UITSLAG

120 deelnemers

1. Jean-Paul van Poppel (Ned), 249 km in 6u (41,500 km/u); 2. Wim Arras; 3. Eric Vanderaerden; 4. Johan Capiot; 5. Ad Wijnands(Ned); 6. Mario Mariotti (Ita); 7. Dirk Demol; 8. Luc De Decker; 9. Werner Devos; 10. Luc Govaerts; 11. Jan Bogaert; 12. Ludo Frijns; 13. Marco van der Hulst (Ned); 14. René Beuker (Ned); 15. Willy Teirlinck; 16. Theo Smit (Ned); 17. Stephan Van Leeuwe; 18. Ludo Schurgers; 19. Frits Pirard (Ned); 20. Eddy Vanhaerens; 21. Wilfried Peeters; 22. Jan Goessens; 23. Wim Meijer (Ned); 24. Patrick Deneut; 25. Dirk Heirweg; 26. Michel Goffin; 27. Jan Siemons (Ned); 28. Patrick Verschueren; 29. Ronny Vlassaks; 30. Luc Desmet; 31. William Tackaert; 32. Wim Van Eynde; 33. Yves Godimus; 34. Ludwig Wijnants; 35. Santiago Izuzquia (Spa); 36. Etienne De Beule; 37. Cees Priem (Ned); 38. Jacques Hanegraaf (Ned); 39. Patrick Cocquyt; 40. Etienne De Wilde.

Jean-Paul van Poppel

(°Tilburg 30.09.1962)

Van Poppel was één van de beste sprinters van zijn generatie. Als voornaamste eendagskoersen won hij de Scheldeprijs tweemaal: in 1986 en in 1988. Hij won ook de Ronde van Midden-Zeeland 1987, Veenendaal-Veenendaal 1989, 9 etappes in de Tour en het puntenklassement (groene trui) in 1987. Daarnaast won hij ook 9 ritten in de Vuelta en 4 in de Giro. Jean-Paul was prof van 1985 tot 1995.

René Vermeiren

75ste SCHELDEPRIJS

28 april

Voor de eerste keer wordt de Scheldeprijs in april gereden. De 137 deelnemers starten in zomerse omstandigheden. Op de kasseien van Pulderbos vormt zich een kopgroep van 27 renners. Meteen de goede vlucht. Phil Anderson waagt nog een late uitval in het zicht van de streep, maar het wordt een spurt. Etienne De Wilde klopt, enigszins verrassend, Jean-Paul van Poppel, de winnaar van vorig jaar.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Rijkevorsel, Kasterlee, Geel, Westerlo, Aarschot, Schoonhovendreef, Steentje, Tielt-Winge, Aarschot, Rotselaar, Lubbeek, Chartreuse, Tremelo, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Oelegem, 's-Gravenwezel, Schoten (208 km) en 2,5 lokale ronden, totaal 247 km.

Foto François Buysens

UITSLAG

137 deelnemers

1. Etienne De Wilde, 247 km in 6u00m30s (41,109 km/u); 2. Jean-Paul van Poppel (Ned); 3. Marnix Lameire; 4. Teun van Vliet (Ned); 5. Mathieu Hermans (Ned); 6. Peter Pieters (Ned); 7. Marcel Arntz (Ned); 8. Jef Lieckens; 9. Jesper Skibby (Den); 10. Marc Dierickx; 11. Ludwig Wijnants; 12. Walter Van den Branden; 13. John Talen (Ned); 14. Dirk Heirweg; 15. Geert Van de Walle;
16. Rudy Patry; 17. Jean-Marie Wampers; 18. Guy Nulens; 19. Alain De Roo; 20. Bruno Geuens; 21. Willem Wijnant; 22. Ludo Peeters; 23. Peter Roes; 24. Ludo De Keulenaer; 25. Ad Wijnands (Ned) op 14"; 26. Phil Anderson (Aus) op 24"; 27. Gert Jakobs (Ned); 28. Jean-Pierre Heynderickx op 6'58"; 29. Geert Decorte; 30. Gerrie Knetemann (Ned).

Etienne De Wilde (°Wetteren 25.03.1958)

Zijn carrière kunnen wij opdelen in twee luiken: het eerste als wegrenner, het tweede als baanspecialist. In beide disciplines blonk hij uit. Als wegrenner won hij o.m. het Kampioenschap van België 1988, de Omloop Het Volk 1989, de Scheldeprijs 1987 en Dwars door België 1983. Hij won ook twee etappes in de Tour en één in de Vuelta. Als baanrenner werd Etienne wereldkampioen puntenkoers (1993) en ploegkoers (1998 met Gilmore) en behaalde hij een zilveren medaille in de Olympische ploegkoers in Sydney (2000) met Matthew Gilmore als ploegmaat. Hij was ook een echte zesdaagsenspecialist en won er 38.

René Vermeiren

76ste SCHELDEPRIJS

26 april

Het deelnemersveld, 172 renners sterk, ziet er beter uit dan ooit. Dat het deelnemersveld geen garantie biedt op een geanimeerde koers, is bewezen tijdens deze Scheldeprijs. Behoudens een lange solovlucht van Ludo Giesberts, is alles te resumeren tot een felle massasprint met 108 van de 172 vertrekkers. Jean-Paul van Poppel is nogmaals de snelste en ontpopt zich als een specialist van de Scheldeprijs.

PARCOURS Schoten, Rijkevorsel, Merksplas, Beerse, Wechelderzande, Lichtaart, Herselt, Langdorp, Schoonhovendreef, Tielt-Winge, Houwaertseberg, Linden, Kessel-Lo, Chartreuse, Werchter, Schriek, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Pulle, Oelegem, 's-Gravenwezel, Schoten en nog 2,5 lokale ronden, totaal 249 km.

Foto François Buysens

UITSLAG

172 deelnemers

1. Jean-Paul van Poppel (Ned), 249 km in 6u12m (40,161 km/u); 2. Eddy Planckaert; 3. Hans Daams (Ned); 4. Marcel Arntz (Ned); 5. Frank Pirard (Ned); 6. Wiebren Veenstra (Ned); 7. Eric Vanderaerden; 8. Werner Devos; 9. Marnix Lameire; 10. Hendrik Redant; 11. Carlo Bomans; 12. Phil Anderson (Aus); 13. Johan Capiot; 14. Jan Wijnants; 15. Herman Frison; 16. Etienne De Wilde; 17. Jos Haex; 18. Filip Cottenies; 19. Edwin Bafcop; 20. Teun van Vliet (Ned); 21. Kim Eriksen (Den); 22. Leon Nevels (Ned); 23. Ad Wijnands (Ned); 24. Eddy Schurer (Ned); 25. Walter Van den Branden; 26. Jan Goessens; 27. Jean-Marie Vernie; 28. Yves Godimus; 29. Stefan Van Leeuwe; 30. Peter Pieters (Ned); 31. Koen Vekemans; 32. Steve Tilford (Usa); 33. Jan Bogaert; 34. Patrik Bol (Ned); 35. Geert Van de Walle; 36. Chris Scharmin; 37. Koen Van Rooy; 38. Rudy Rogiers; 39. Armando Ceci; 40. Patrick Verschueren; 41. X; 42. Jacques Hanegraaf (Ned); 43. André Lurquin; 44. Jean-Philippe Vandenbrande; 45. Michel Dernies; 46. Jerry Cooman; 47. Rudy Vanderhaegen; 48. Volker Diehl (Dui); 49. Jean-Marc Van den Berghe; 50. Marc Van Orsouw (Ned); 51. Dirk Heirweg; 52. X ; 53. John van den Akker (Ned); 54. Patrik Tolhoek (Ned); 55. Henk Lubberding (Ned); 56. Frank Hoste; 57. Jelle Nijdam (Ned); 58. X; 59. Davis Phinney (Usa); 60. Bruno Geuens; 61. X; 62. Toine Poels (Ned); 63. Thierry Marie (Fra); 64. Danny Janssens; 65. Alex Stieda (Can); 66. Jos Lammertink (Ned); 67. Alfons De Wolf; 68. Sören Lilholt (Den); 69. Maarten Ducrot (Ned); 70. Peter Roes; 71. Guy Rooms; 72. Johan Museeuw; 73. Andy Bishop (Usa); 74. Jean-Marie Wampers; 75. Romain Costermans; 76. Joseph Parkin (Usa); 77. Rob Kleinsman (Ned); 78. X; 79. Werner Wieme (Ned); 80. Jan Habets (Ned); 81. Dag-Otto Lauritzen (Noo); 82. Johannes Draaijer (Ned); 83. X; 84. Daan Luyckx (Ned); 85. Ludwig Willems; 86. Wim Van Eynde; 87. Gino De Backer; 88. Dirk Wayenberg; 89. Johan Bruyneel; 90. Marc Maertens; 91. Peter Hoondert (Ned); 92. Marc Dierickx; 93. Peter Harings (Ned); 94. Corné van Rijen (Ned); 95. Anjo van Loon (Ned); 96. Alain Deroo; 97. Theo Muis (Ned); 98. Patrick Roelant; 99. Dirk Dewolf; 100. Eric Guyot (Fra); 101. Tom Brosonowski (Usa); 102. Dirk Demol; 103. Edwig Van Hooydonck; 104. Jos Op 't Eyndt; 105. Paul Watson (Gbr); 106. Roland Gunther (Dui); 107. Jacques Decrion (Fra); 108. Ronny Westerlinck.

Jean-Paul van Poppel (°Tilburg 30.09.1962)

Van Poppel was één van de beste sprinters van zijn generatie. Als voornaamste eendagskoersen won hij de Scheldeprijs tweemaal: in 1986 en in 1988. Hij won ook de Ronde van Midden-Zeeland 1987, Veenendaal-Veenendaal 1989, 9 etappes in de Tour en het puntenklassement (groene trui) in 1987. Daarnaast won hij ook 9 ritten in de Vuelta en 4 in de Giro. Jean-Paul was prof van 1985 tot 1995.

René Vermeiren

77ste SCHELDEPRIJS

19 april

De Scheldeprijs werd in 1989 in het voorjaar gereden en één der grote uitblinkers van dat klassieke voorjaar was Jean-Marie Wampers. Hij was zonet winnaar geworden van Parijs-Roubaix en nu geraakte hij met Frank Hoste voorop in de finale van de Scheldeprijs. In de eindsprint was de Brusselaar veruit de sterkste.

PARCOURS

Schoten, Schilde, Zoersel, Zandhoven, Grobbendonk, Herentals, Olen, Westerlo, Herselt, Aarschot, Schoonhovendreef, Tielt-Winge, Houwaertseberg, Holsbeek, Rotselaar, Wakkerzeel, Rotselaar, Tremelo, Schriek, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Zandhoven, Ranst, Oelegem, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten, 2,5 lokale ronden, totaal 200 km.

Foto François Buysens

UITSLAG

136 deelnemers

1. Jean-Marie Wampers, 199 km in 4u47m37s (41,870 km/u); 2. Frank Hoste op 1"; 3. John van den Akker (Ned) op 1'40"; 4. Eric Vanderaerden; 5. Wiebren Veenstra (Ned); 6. Adrie van der Poel (Ned); 7. Remig Stumpf (Dui); 8. Herman Frison; 9. Etienne De Wilde; 10. Hans Daams (Ned); 11. Eddy Planckaert; 12. Camillo Passera (Ita); 13. Peter Harings (Ned); 14. Patrick Deneut; 15. Johan Lammerts (Ned); 16. Koen Van Rooy; 17. Tom Cordes (Ned); 18. Hendrik Redant; 19. Jean-Marc Van den Berghe; 20. Jan Bogaert; 21. Wilfried Peeters; 22. Rudy Rogiers; 23. Phil Anderson (Aus); 24. Peter Spaenhoven; 25. Francis Jansegers; 26. Nathan Dahlberg (Nzl); 27. Rudi Dexters; 28. Jan Wijnants; 29. Gino De Backer; 30. Dirk Wayenberg; 31. Filip Van Vooren; 32. Rob Harmeling (Ned); 33. Werner Stauff (Dui); 34. Henri Mannaerts; 35. Ad Wijnands (Ned); 36. Luc Desmet; 37. Marc Sprangers; 38. Cees Hopmans (Ned); 39. Guy Nulens; 40. Dag-Otto Lauritzen (Noo); 41. Jean-Marie Vernie; 42. Jelle Nijdam (Ned); 43. Teun van Vliet (Ned); 44. Danny Janssens; 45. Toine Poels (Ned); 46. Ludo Peeters; 47. Jef Lieckens; 48. Johan De Vos; 49. Alan Peiper (Aus); 50. Alfred Achermann (Zwi).

Jean-Marie Wampers

(°Ukkel 07.04.1959)

Was een stijlrijke renner die een mooie carrière lukte. Hij was prof van 1981 tot en met 1992. Zijn voornaamste uitslagen: in 1980 Kampioen van België bij de liefhebbers, in 1986 en 1989 won hij de Henninger Turm, in 1989 Parijs-Roubaix en de Scheldeprijs, in 1985 Putte-Kapellen, in 1984 de Druivenkoers Overijse, in 1986 Omloop Leiedal Bavikhove. Jean-Marie is nu nog op vele wedstrijden, als begeleider van genodigden van Quick-Step.

René Vermeiren